

øjeblikkelige Krise i Samfundet paa særegen Maade.

Nu har de Konservative ført deres Politik hen til dette Punkt, hvor Toldloven behandles under den Parole, som Industri-raadet udsendte: Vi sætter nu efter at have set, hvor lidt der er i Handelsministerens 8 Punkter, vor Lid til den kommende Toldforhandling. Efter at de Konservative har ført deres Politik derhen, forekommer det mig, at det vil være af afgørende Betydning, om man definitivt kan skille Krisen og Toldloven fra hinanden ved at gøre det ganske klart, at Toldloven ikke er anvendelig overfor Krisen. Naar Forholdet er det — og jeg er tilbøjelig til at tro paa Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard i saa Henseende sagde —, at den umiddelbare Virkning af Nedsættelsen af forskellige Satser i den nuværende Situation vilde medføre, at flere Bedrifter blev nedlagt, maa det dog gaa op for alle her i Landet, at man ikke kan forlænge den Tilstand, vi i Øjeblikket er inde i; og da hverken midlertidige eller varige Toldlovs-Satser i nogen Henseende er i Stand til at løse Krisespørgsmaalet, maa man, samtidig med at man vedtager denne Toldlov, gaa over til en ganske anden klar og aktiv Politik overfor den nuværende Krise. Jeg skal bemærke, at jeg med Tilfredshed og Interesse har hørt, at nu heller ikke Statsministeren er bange for at sige, at Industri- er nødvendig her i Landet, først erklærede Handelsministeren det, og derefter har nu Statsministeren sagt det, og saa maa det vel være fastslaaet paa hele Partiets Vegne — jeg ved ikke, om det ogsaa er paa Landbrugministerens Vegne —, i alt Fald autoritativt, som det nu er fremsat, behøver det vel ikke at undergives nogen videre Diskussion.

Jeg har faaet Formandens Tilladelse til, inden jeg forlader dette Omraade, at fremdrage et Spørgsmaal og har gjort den højtærede Statsminister opmærksom paa, at jeg vilde fremdrage dette Spørgsmaal, der vedrører Gennemførelsen af den Luksusbeskatning, som forleden Dag vedtoges i Tinget. Det drejer sig om Bestemmelsen i § 2, som siger: Denne Luksusbeskatningslov kommer ogsaa til Anvendelse paa Varebeholdninger, som ved dens Ikrafttræden henligger paa Kredit- eller Transitoplæg. Om dette Forhold udtalte Finansministeren sig saaledes: I § 2 bestemmes det, at Loven ogsaa kommer til Anvendelse paa Varebeholdninger, som ved dens Ikrafttræden henligger paa Kredit- eller Transitoplæg, saaledes at der altsaa ikke

bliver Tale om Efterbeskatning af Varer, som allerede er toldberigtiget. Om hele dette Forhold havde jeg en kort Samtale med Finansministeren, forinden jeg tog Ordet og anbefalede Lovforslagets Vedtagelse.

Efter denne Udtalelse af Finansministeren og efter Lovforslagets Ordlyd maatte man antage, at Lovforslagets Gennemførelse havde til Hensigt at inddrage de paa Kreditoplæg liggende Varer under Luksustolden. Det var i Virkeligheden ogsaa den eneste Begrundelse for den hurtige Behandling, som Lovforslaget fik her i Tinget; thi i Udlandet bestilte Luksusposter kunde ikke med en saadan Hast komme hertil, at vi af Hensyn til saadanne havde behovet at behandle Sagen paa een Dag.

Man kan derfor tænke sig min Forbavelse, da jeg i Gaar paa et Møde i Handels- og Kontoristforeningen hører en højerestaaende Toldembedsmand forklare, hvad det er, som foregaar, og erfarer, at det er lige stik imod det, som maatte være Forudsætningen ved Behandlingen her i Tinget. Der fremkom fra en Grosserer en Klage over en Ulighed i Behandlingen, der virkede saaledes, at store kredit- og kapitalstærke Firmaer havde en Fordel, som smaa og mindre kredit- og kapitalstærke Firmaer ikke havde. Derefter forklarede den højerestaaende Toldembedsmand, at dette var en Følge af en Bestemmelse i Toldloven af 1908, som, naar Satserne forandredes, tillader dem, som har Varer liggende paa Kreditoplæg, at afgøre, hvorvidt de vil berigtige det, de har liggende, paa een Gang ved kontant Betaling af Tolden, hvilket da sker efter den gamle Toldlovs Satser; hvis de derimod ikke paa een Gang vil berigtige det, men vil tage det ud efterhaanden, skal de betale efter den nye Toldlovs Satser. Han meddelte saa, at det var dette, der skete, og at i den Tid, der er forløbet, siden den omtalte Lov blev vedtaget, har alle store kapital- og kreditstærke Firmaer taget i Kreditoplæg alle de Varer, som de havde liggende der, og faaet dem fortoldet efter den gamle Toldlovs Regler, altsaa ikke efter de nye Luksustoldsatser. Og han sagde, det var ikke store Kvantiteter, der var tilbage. De eneste forretningsdrivende, der ikke har kunnet gøre det, var dem, der havde Vanskelighed ved at skaffe Kapital eller Kredit.

Dette er et fuldkommen umuligt Forhold, hvis det forholder sig saaledes, som det er skildret af denne højtstaaende Toldembedsmand: at Kapitalen skal have den Fordel at kunne unddrage sig Luksustolden, medens de smaa Forretninger bliver bebyrdet